

Lov, som den ærede Marineminister har forelagt — dannet sig, paa Grund af de Ulykker, der ere indtrufne, i den offentlige Mening et bestemt Krav paa, at Enhver, der besætter sig med Maskiner, skal have Kjenndskab til de Forretninger, der overdrages ham, og er dette af Vigtighed tillands, hvilket jo noksom er godtgjort derved, at Ukjendskab har foranlediget de sørgeligste Følger, saa maa det være endnu meget vigtigere tilføjs, hvor man betror Vedkommende ikke blot Raadighed over sit eget Liv og Andres Gøds, men ofte Raadighed over mange Menneffers Liv; men samtidig med, at vi nødes til at gjøre dette Skridt — jeg indrømmer, at eftersom Udviklingen er gaaet for sig og eftersom Dampskibenes Antal i det Hele tiltager baade i de snevrere og de videre Farvande — vil det blive nødvendigt at gaa den Vej, der her paa denne Maade anvises. Jeg tror ogsaa, det vil kunne lykkes vore Sømænd i det Hele taget at kunne tilfredsstille disse Fordringer, forsaavidt nemlig deres Evner angaar, det vil sige, at de i det Hele taget ere saaledes begavede, at de kunne tilfredsstille de Fordringer, her stilles, saaledes at de ikke af den Grund skulle udelukkes fra at faae den Forrettighed at være Officerer paa Dampskibe, som rimeligvis vil flyde af at have bestaaet den i § 2 omhandlede Prøve; men derimod nærer jeg stærk Tvivl om, hvorvidt de, i det Mindste i nogen stor Udstrækning, ville være i Stand til at afholde de med Erhvervelsen af denne Kundskab fornødne Omkostninger. Dette ligger jo ikke for her, men jeg antyder det blot her som Noget, man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, forsaavidt man gaar ind paa ved den foreslaaede § 2 i en væsentlig Grad, i en bestemt meget vigtig Henseende — det indrømmer jeg — at forøge den lovbefalede Examen for Koffardiofficerer. Nogle enkelte andre mindre Spørgsmaal skal jeg ikke her komme ind paa, da denne Sag vel sagtens nærmere vil blive drøftet i et Udvalg; kun skal jeg bemærke, at naar det hedder, at for at tage Examen skal der melde sig i det Mindste et Antal af 6 Examinander i Navigation alene, eller i Maskinlære alene, eller i begge Fag tilfammen, da er her udstedt Hensynet til de fem øvrige Fag, der ere nævnte i Bekjendtgjørelsen af 13de Juli 1869, og jeg tror, at det vil være rigtigt ogsaa at medtage Hensynet til Examinander, der melde sig til Examination i disse paa ingen Maade u vigtige, men tværtimod meget vigtige Fag; de ere heldigvis mere og mere ansete for at være vigtige for Styrmands, navnlig Skibsføreres praktiske Behov. Jeg skal slutte med disse Bemærkninger, og kun endnu udtale, at jeg ikke kan skjønne rettere, end at dette Lovforslag i det Hele er saaledes anlagt, at det ikke lægger nogen væsentlig Bønskelighed i Veien for, at man kan lade det gaa videre; men jeg kan rigtig nok ikke skjønne Andet end, at det maa følge med det

Lovforslag, der er antydet i selve dette Lovforslag.

Kofod: Jeg vilde have fundet det rigtigere, hvis Examen i Maskinlære for Styrmand var bleven henlagt til det samme Sted, hvor Ministeriet agter at henlægge Examen for Maskinister, idet jeg nærer megen Tvivl om, at man ved Navigationskolerne uden for Kjøbenhavn er i Stand til at have de Apparater tilstede, som ere Betingelser for en fylldig og virkelig grundig Undervisning i dette Fag. Det gjaelder forresten — det være sagt i Almindelighed — Alt, hvad der staar i § 11 i Loven om Styrmandsexamen; efter Sagkyndiges Mening savnes der i høi Grad Betingelserne for, at disse frie Fag i det Hele kunne drives i Navigationskolerne udenfor Kjøbenhavn. Der er endogsaa dem, som ere særlig sagkyndige i dette Stykke, der betegne hele denne Undervisning med et kort, men meget syndigt engelsk-amerikansk Udtryk og kalde den Humbug, forsaavidt angaar de frivillige Fag. Det vilde efter min Mening være rigtigt, at Navigationskolerne kun syselsatte sig med den virkelige Styrmandsexamen, og at 3die Afdeling af den samlede i Hovedstaden paa en virkelig høiere theoretisk Sømandskole eller Sømandskystkole. Derved vilde sikkert virkelig Sømandskyndighed og Dygtighed vinde betydelig. Jeg har ogsaa nogen Betænknelighed ved, hvorvidt man kan skærpe den bestaaende Styrmandsexamen, saaledes som her er foreslaaet i § 1. Dette nøie Kjenndskab til de for Seil- og Dampskibe gjældende Bestemmelser for at undgaa Paaseiling osv. maatte nemlig helst meddeles og indøves af Lærere, der selv have været til Sø, men ved vore Navigationskoler finder man Lærere, som slet ikke have været til Sø, og som altsaa kun kunne være Lærere deri paa samme Maade, som naar jeg vilde give mig til at holde Foredrag derover. Jeg kunde sagtens ogsaa lære nogle theoretiske Bestemmelser udenad, som jeg da kunde gjengive i rent sproglig Henseende, men uden at kunne give nogen egentlig praktisk, paa Selverfaring grundet Kundskab. — Skulde der dernæst ikke til Bederlag for Optagelsen af disse Fag — jeg finder det meget rigtigt, at der skal gives ordentlig Undervisning deri — kunne gjøres Afslag i nogle af de nuværende Forordninger til Examen? Det er en Hensigt, jeg gjør til den ærede Marineminister. Det forekommer mig, at der ved Examen findes adskillige rent theoretiske Sager, som yderst sjældent eller aldrig komme til Anvendelse i det praktiske Liv. Hvad jeg imidlertid som sagt sætter mest Pris paa, er, at faae Examen i Maskinlære herefter henlagt til et Sted, hvor en virkelig fylldig Undervisning kan faas, nemlig til Kjøbenhavn. Herom foreligger der ogsaa en Antydning i det næste